Salzburg

Festung Hohensalzburg mit Untersberg

18/4/61

Aci tenim una vista de Saltzburg. Volio enviar-vos-la des de Saltzburg mateix, pero per falta de segell i de temps no vaig poder fer-ho.

Klaus

CS 13

Postkartenverlag Walter Sochor, Zell am See

Benützen Sie das verbilligte Grußporto

Familia Millet

Barcelona

1661

München 18/4/61

Sra. Ysabel de Mulet
Barcelona

Estimats tots:

Acabo de rebre la vostra carta i, com sempre em dona una gran alegria, m'anima molt i estic molt content de que tot allò que faig us causi alegria; fins ara he fet tot el que he pogut i en alguns moments encara mes, no es facil estar sol i guanyar el suficient per viure i per pagar el mestre, fins ara no ha sigut gens facil, ha sigut molt difícil, ara ho veig; ara que tot ha passat veig el que he hagut de fer, pero el passat es passat i ara tot va be, mes be de com podia esperar; em sembla impossible que amb el poc alemany que se hagi pogut solucionar-ho tot tant be, tots els "passos" els he fet tot sol, no he volgut molestar al padre Conrado que massa ha fet per a mi i tampoc li falta feina; estic segur que molts se n'han rigut de mi de lo malament que parlo pero jo estic content de mi mateix el veure, per fi, que tot ho he pogut solucionar, gracies a Déu i gracies a Ell també he gaudit sempre de bona salud, cosa indispensable per a tirar endevant.

El dia 14 vareig rebre la primera "paga", va esser maravellós, feia un mes que contava els dies i no acabaven de passar; jo estava sense "un ral" a la butxaca, ni al mestre podia pagar, vareig passar un mes desastros. La paga va esser de 430 marcs (6500 pts)

1661

això "netto" després de pagar tots els seguros i impostos estranys que encara no se que son. Amb tants quartos a la butxaca no hi ha qui m'aguanti, em faig un tip de comprar coses, m'he provist de mitjons, camises sabates, corbates, cordes de cello, reparació del cello, m'he gastat un dineral; el cello m'ha costat entre cordes, cordal modern, arc (reparació) i altres coseties 95 marcs (1400 pts), entre camises i mitjons gairebé 100 marcs, les camises son fantàstiques, son de nylon amb coll i punys sempre com amidonats, no les renta jo mateix. Cansat de "fer el pobre" tant de temps, m'he comprat també un aparell de radio petit amb bateria sona molt bé, m'ha costat 101 marcs, n'estic molt content. Ara ja he acabat de comprar, em queden 150 marcs i aquests son d'us particular. Ara estic encara en el restaurant els ajudo una mica i a canvi tinc habitació i menjar gratis; així continuarem fins que trobi habitació.

En el teatre fem molta feina, aquests dies hem tocat, a més a més d'algunes operetes, dues operes, una de Prokofiev i una de Rossini, les dues molt interessants el public que va omplir el local era completament diferent al public que acostuma a venir. Ja començo a agafar pràctica en llegir els papers tan enrevessats i tan plens de ratlles, al principi no m'hi entenia, ara ja va millor, i entenc ja gairebé tots els mots alemanys que hi escriuen.

2)

Allí vaig fer amb uns amics una excursió meravellosa, una cosa per a mi mai vista; vem anar a Salzburg, ciutat fantàstica, amb molta història musical, vaig veure la casa on va nèixer Mozart; Mozart es el rei de Salzburg, el tenen com un Déu. Aquesta ciutat està tota voltada per altes muntanyes, un riu travessa la ciutat, es meravellosa; es ciutat petita però feta una filigrana. De tornada vem passar per un llac i vem fer un passeig d'una hora amb barca, es fantàstic. He vist moltes postals però la realitat es cent vegades més bonic. No entenc com la gent d'aquestes terres diuen que Espanya es un país hermós, no entenc com els hi pot agradar tenint per comparar una naturalesa tan magnífica, es ben veritat que tots volem allò que no tenim. Jo vaig fer una col·lecció de fotografies que espero que quedin bé, si hi queden serà un record molt interessant. El viatge no em va costar res, em van dir que m'invitaven per que al cotxe hi havia una plaça lliure; entre anar i tornar vem fer uns 400 Km. Déu n'hi dó! oi?

Veig que la "bomba" del meu "enamorament" vos va fer pensar, si m'hagués pensat això no ho hagués dit res, però, vaja, ja està fet i tot aclarit gràcies a l'ajuda de les Pascual i de "l'avia".... bé... ja estan enterats de la "cosa" i veig que el "disbarat" no el troben tant gros com em pensava; no es una noia moderna, no es cap Marilin Monroe, però precisa:

ment son dues coses que la seva absencia em satisfà. Així ho veig fins ara, això no vol dir que m'equivoqui. En quant al meu permís per a dir-li alguna cosa, em sembla que aquest permís no la falta, però si en fes, per mi el tenia fet.

Segons em dieu, la música en Barcelona no va gaire bé, es lamentable, però que hi farem! Aci a Munich no es pas així, molta feina, molts concerts, molta música. Hi ha, però, molts músics sense feina, entre ells alguns col·listes que no saben on posar-se, tots els músics que conec em diuen que he tingut molta sort en poder lograr aquesta plaça i ara que estic en l'ambient, veig que es cert. Si em quedes a Munich, (cosa que no faré) tendria la vida assegurada. A més a més del teatre toco també en alguna església i més tard amb un quartet de corda. Je veieu que en Munich tinc un ambient fet, un ambient no gaire de categoria, però je es quelcom. Ara estic molt content i puc estudiar bastant.

Suposo que ja haureu rebut la carta de la setmana passada.

El mestre Rotta m'ha escrit i em diu que està molt content, demà l'hi contesto.

Si no hi ha res de nou em sembla que el 26 o 27 de juny je seré a Barcelona.

Molts records a l'Albina.

Vos estima vostre

Alfons

P.D. M'ha entrat de tot el de l'excursió a Pamplona per "avi" ja vos poden pensar i per la revista Destino que rebo a cada setmana.